

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/28/2019
Identifikačné číslo spisu: 2017200255
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2017200255.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobkyne J. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X, R., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2017/7125 z 19.06.2017 a č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2017/7126 z 19.06.2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 45Sa/22/2017-51 z 20.09.2018, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobkyňu trovy kasačného konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom, č. k. 45Sa/22/2017-51 z 20.09.2018 zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2017/7125 z 19.06.2017 (ďalej len „Rozhodnutie I“) a č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2017/7126 z 19.06.2017 (ďalej len „Rozhodnutie II“) (ďalej spolu aj „preskúmané rozhodnutia“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutím I žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany č. PN2/OPPnKaPČ/SOC/2017/32901-3 z 07.04.2017, ktorým úrad nevyhovel žiadosti žalobkyne o vyhotovenie parkovacieho preukazu. Rozhodnutím II žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany č. PN2/OPPnKaPČ/SOC/2017/32900-2 z 10.04.2017, ktorým úrad nevyhovel žiadosti žalobkyne o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že keďže obe preskúmané rozhodnutia žalovaného boli výsledkom dvoch paralelne prebiehajúcich administratívnych konaní, ktoré vychádzali z rovnakých lekárskeho správ týkajúcich sa zdravotného stavu žalobkyne a rovnakých lekárskeho posudkov a záverov vypracovaných pre účely určenia miery funkčnej poruchy žalobkyne podľa zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení

niektorých zákonov (ďalej len „kompenzačný zákon“) v oboch stupňoch administratívneho konania, krajský súd vyhodnotil zákonnosť preskúmaných rozhodnutí spoločným odôvodnením vzťahujúcim sa k oboch rozhodnutiam žalovaného.

3. Z obsahu administratívneho spisu a obsahu žalobou napadnutých rozhodnutí krajský súd zistil, že okrem žalobkyňou tvrdeného nesprávneho vyhodnoteného skutkového stavu veci, boli porušené i procesné práva žalobkyne, a to byť prítomná na základe jej žiadosti zo dňa 02.03.2017 pri posúdení jej zdravotného stavu posudkovým lekárom v odvolacom konaní a taktiež, že preskúmané rozhodnutia nie sú dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené, predovšetkým vo vzťahu k odlišnej klasifikácii miery funkčného postihnutia srdca podľa schopnosti žalobkyne znášať fyzickú záťaž, nazývané NYHA. Túto klasifikáciu posudkový lekár žalovanej v odvolacom konaní bez odôvodnenia posúdil ako NYHA I, čo bola odlišná klasifikácia oproti nálezu z kardiologického vyšetrenia žalobkyne zo dňa 09.11.2016 (kardiológom konštatovaná klasifikácia NYHA II), ktoré bolo podkladom na vypracovanie lekárskeho posudku miery funkčnej poruchy žalobkyne pre účely rozhodnutia o predmetných žiadostiach žalobkyne o vydanie preukazu a parkovacieho preukazu. Záverečné konštatovanie posudkového lekára žalovaného vo vzťahu k vyhodnoteniu srdcového zlyhávania NYHA I a na to nadväzujúce posúdenie diagnostikovanej choroby srdca žalobkyne bolo dôvodom, pre ktorý posudkový lekár toto ochorenie pre účely určenia miery funkčnej poruchy žalobkyne podradil pod písm. a/ časti VIII - A bod 1 prílohy č. 3 kompenzačného zákona, podľa ktorého stanovil MFP na 20 %. Uvedený postup posudkového lekára žalovaného v spojení s absenciou dostatočného vysvetlenia dôvodov takéhoto odklonu od záverov vyplývajúcich z odborného lekárskeho kardiologického nálezu v lekárskom posudku, ako aj v rozhodnutí vo veci samej, nie je v súlade so zákonom, a o to viac, že posudkový lekár správneho orgánu druhého stupňa v rámci odvolacieho konania nevyšetril žalobkyňu, ani ju k vykonaniu posúdenia MFP neprizval. Takéto procesné pochybenie nie je možné zhojiť ani dodatočne podaným písomným vysvetlením učeným posudkovým lekárom žalovaného (zo dňa 09.11.2017) v priebehu súdneho prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí vo vyjadrení k obsahu správnej žaloby zo dňa 15.11.2017, adresovanému súdu. Dôvody určenia miery funkčnej poruchy a jej percentuálneho vyjadrenia podľa zaradenia jednotlivých diagnostikovaných zdravotných postihnutí žalobkyne pod príslušné položky prílohy č. 3 kompenzačného zákona uvádzané v predmetnom vyjadrení posudkového lekára žalovaného mali tvoriť obsah preskúmaných rozhodnutí, vrátane odôvodnenia odklonu vyhodnotenia konštatovanej klasifikácie NYHA I v rozpore s kardiologickým nálezom, ktorý zrejme nie len na základe ukazovateľa EF LK 60 % stanovil funkčné postihnutie na klasifikačnú hodnotu NYHA II.

4. Krajský súd zároveň dodal, že posudkový lekár v rámci vyhodnotenia miery funkčnej poruchy účastníka konania nie je oprávnený diagnostické objektívne závery, obsiahnuté v predkladaných nálezoch z odborných lekárskejších vyšetrení zdravotného stavu dotknutého účastníka konania, meniť bez predchádzajúcej konzultácie s príslušným odborným lekárom alebo bez predchádzajúceho odborného lekárskeho vyšetrenia realizovaného v spolupráci s odborným lekárom v rámci výkonu posudkovej činnosti, prípadne bez predvolania fyzickej osoby na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu (postupom podľa § 11 ods. 9 kompenzačného zákona). Odhliadnuc od uvedeného posudkový lekár taktiež nepostupoval pri posúdení zdravotného stavu žalobkyne v súlade s ustanovením § 9 ods. 10 kompenzačného zákona, keď ju za týmto účelom neprizval na základe žiadosti žalobkyne (zo dňa 02.03.2017), aby bola prítomná pri posúdení jej zdravotného stavu pre účely posúdenia jej žiadosti o vydanie preukazu a parkovacieho preukazu, hoci to výslovne takto neformulovala, ale úmysel žalobkyne je zrejímavý. Hoci uvedená žiadosť žalobkyne bola podaná v rámci prvostupňových správnych konaní, túto je možné bez ďalšieho považovať za záväzný prejav vôle, ktorý sa vzhľadom na jednotu administratívneho konania do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, t. j. v rámci oboch stupňov administratívnych konaní, vzťahuje aj na odvolacie administratívne konanie, pokiaľ účastník konania neprejaví opak.

5. Rovnako v preskúmaných rozhodnutiach absentuje dostatočné, pre účastníka konania a pre laickú verejnosť zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie záveru, že jednotlivé diagnózy sa navzájom neovplyvňujú s následkom násobenia ich vzájomných nepriaznivých účinkov tak, aby boli splnené

podmienky navýšenia MFP o 10 % podľa § 12 ods. 3 kompenzačného zákona. Len samotné konštatovanie o vzájomnom neovplyvňovaní sa zistených diagnostikovaných zdravotných postihnutí žalobkyne, bez uvedenia presvedčivej a logickej úvahy, nepostačuje a nezodpovedá zákonnej požiadavke na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

6. Krajský súd ďalej konštatoval, že správne orgány oboch stupňov sa pri znalosti určitých obmedzení samostatného bežného pohybu žalobkyne - jej premiestňovania sa za účelom absolvovania početných lekárskeho vyšetrení, nevysporiadali s otázkou posúdenia jej reálnej schopnosti na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť (pokiaľ prichádza do úvahy také cestovanie za vyššie uvedeným účelom), taktiež sa nezaoberali schopnosťou žalobkyne pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy. S prihliadnutím na opis pohybu žalobkyne vyplývajúci z jednotlivých lekárskeho správ a na možnosti straty rovnováhy aj pri použití opory francúzskej barly, ako aj vo vyššie uvedenom kontexte požiadaviek zákona, neznie presvedčivo konštatovanie posudkového lekára vo vyjadrení zo dňa 09.11.2017, že instabilita žalobkyne pri chôdzi je vhodne korigovaná francúzskymi barlami, pričom pri zhoršení mobility pomôžu aj ďalšie ortopedické kompenzačné pomôcky ako chodítko alebo štvorkolka.

7. Vzhľadom na vyššie uvádzané nedostatky napadnutých rozhodnutí a na procesné pochybenia v priebehu konaní predchádzajúcich ich vydaniu, krajský súd konštatoval, že preskúmané rozhodnutia postrádajú riadne odôvodnenie podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože vo vzťahu k vyššie uvádzaným skutočnostiam neobsahujú vysvetlenie, akými úvahami bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri aplikácii právnych predpisov, sledujúc účel predmetnej právnej úpravy, t. j. napomôcť pri začlenení fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených kompenzačným zákonom. V tomto ohľade nepostačuje len vymenovanie diagnostických záverov vyplývajúcich z predložených lekárskeho správ a konštatovanie, že tieto sa vzájomne neovplyvňujú.

8. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalovaný (sťažovateľ), ktorú odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok „SSP“). Sťažovateľ uvádza, že žalobkyňa vo svojej žiadosti doručenej správneho orgánu 07.03.2017 žiadala, aby mohla byť osobne prítomná pri prejednávaní svojej žiadosti o preukaz ZŤP a parkovací preukaz a tejto jej žiadosti bolo vyhovené, keď sa dňa 21.03.2017 osobne v sprievode svojho syna stretla s posudkovým lekárom MUDr. T. J..

9. K odlišnej klasifikácii NYHA sťažovateľ uviedol, že časti VIII.A.1.a. (Srdce a obehové ústrojenstvo. Postihnutie srdca. Vrodené alebo získané srdcové chyby a postihnutie veľkých srdcových ciev, ischemická choroba srdca, stavy po infarkte myokardu, chronické reumatické choroby srdca, kardiomyopatie, stavy po myokarditídach a pod. s miernym znížením výkonnosti: nijaké prejavy srdcovej a koronárnej nedostatočnosti ako dýchavičnosť, anginózne bolesti i pri silnejšom telesnom zaťažení (napríklad rýchla chôdza 7km/hod., námahová telesná práca, záťaž viac ako 100 W, MET nad 7). EF ľavej komory 55 - 80 %.) zodpovedá rozpätie miery funkčnej poruchy 10 - 20 %. Časti VIII.A.1.b. (Srdce a obehové ústrojenstvo. Postihnutie srdca Vrodené alebo získané srdcové chyby a postihnutie veľkých srdcových ciev, ischemická choroba srdca, stavy po infarkte myokardu, chronické reumatické choroby srdca, kardiomyopatie, stavy po myokarditídach a pod. Stavy zodpovedajúce NYHA II, stupeň postihnutia zodpovedá poklesu výkonnosti pri stredne ťažkom zaťažení (napríklad chôdza 5km/hod., ťažkosti pri stredne ťažkej telesnej práci a rekreačných aktivitách, maximálna záťaž 75 W, MET 4-6,6). EF ľavej komory 45 - 55 %.) zodpovedá rozpätie miery funkčnej poruchy 30 - 40 %. Na základe EF ľavej komory 60 % podľa predloženého lekárskeho nálezu zaradil posudkový lekár žalovaného ďalšie postihnutie menovanej podľa časti VIII.A.1.a s určením miery funkčnej poruchy 20 %. Posudkový lekár žalovaného na základe podaného odvolanie vydal dňa 05.06.2017 lekárskeho posudok,

podľa ktorého určil mieru funkčnej poruchy 40 % podľa kompenzačného zákona prílohy č. 3 časti IV.4b. Nakoľko nemal pochybnosti o správnosti diagnostického záveru, vykonal posúdenie bez prítomnosti žalobkyne.

10. K záveru krajského súdu, že v súvislosti s nepriznaním zvýšenia miery funkčnej poruchy o 10% absentuje dostatočné, zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie sťažovateľ uviedol, že posudkový lekár sa s možnosťou zvýšenia miery funkčnej poruchy zaoberal v súvislosti s podaným odvolaním. V lekárskom posudku uviedol, že námietke o zvýšení nie je možné vyhovieť, nakoľko základné ochorenie (depresívnu poruchu) ďalšie ochorenia (obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu a choroba srdca) neovplyvňujú tak, že spôsobujú znevýhodnenia. Jednotlivé druhy zdravotného postihnutia sa navzájom neovplyvňujú tak, aby bola miera funkčnej poruchy zvýšená o 10 %. Podľa prílohy č. 2 ku kompenzačnému zákonu má posudkový lekár odôvodniť určené percento miery funkčnej poruchy, pri percentuálnom rozpätí uviesť dôvod vybraného percenta miery funkčnej poruchy a uviesť dôvody zvýšenia (nie nezvýšenia). K posúdeniu pohybu žalobkyne sťažovateľ uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nedosiahla podľa lekárskeho posudku 50 % miery funkčnej poruchy nebola osobou ťažko zdravotne postihnutou, a preto sa neuvádzali závery k jednotlivým druhom odkázanosti podľa § 14 kompenzačného zákona.

11. Záverom sťažovateľ uviedol, že skutkový stav veci bol správne vyhodnotený, v odvolacom konaní posudzoval odvolanie posudkový lekár s príslušnou kvalifikáciou, ktorý riadne odôvodnil určené percento miery funkčnej poruchy a uviedol dôvod vybraného percenta. Neboli porušené procesné práva žalobkyne, nakoľko jej žiadosti o osobné posúdenie bolo vyhovené. Žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že v prvostupňovom konaní bola prítomná pri posúdení zdravotného stavu, ale v rámci odvolacieho konania prizvaná nebola. Uviedla, že posudkový lekár nie je oprávnený meniť diagnostické odborné závery v nálezoch z odborných lekárskejších vyšetrení ani ich popierať bez predchádzajúcej konzultácie s príslušným odborným lekárom. Skutočnosť, že sa môže pohybovať iba vďaka barliam alebo chodítku s kolieskami, čo jej nedovoľuje cestovať ani hromadnou dopravou, podľa posudkového lekára nemá žiadny vplyv na jej srdce a v neposlednom rade na jej psychiku. Zdravotný stav sa žalobkyňou naďalej zhoršuje, pričom ako dôkaz prikladá nález z posledného CT. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietol.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

14. Podľa § 53 ods. 1 kompenzačného zákona na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 53 ods. 2 kompenzačného zákona ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

16. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

17. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

18. Spornou otázkou v tomto prípade bolo posúdenie zdravotného stavu žalobkyne a určenie miery funkčnej poruchy. Vzhľadom k tomu, že ide o posúdenie otázok medicínskeho charakteru a súd nemá dostatok odborných vedomostí v tomto smere, pri rozhodovaní o zákonnosti napadnutého rozhodnutia, vychádza z lekárskeho posudku, u ktorých posudzuje predovšetkým ich presvedčivosť. Len posudok, ktorý nevyvoláva pochybnosti o hodnovernosti a objektívnosti posúdenia zdravotného stavu žiadateľa, obsahuje logické úsudky a presvedčivé odôvodnenie záverov prijatých v posudku o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, ako aj závažnosti ostatných zdravotných postihnutí, môže byť podkladom pre rozhodnutie o žiadosti. Požiadavku na presvedčivé zistenie zdravotného stavu pri rozhodovaní o dávkach podmienených dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach (napr. sp. zn. 4So/83/2006, sp. zn. 1So/97/2005, sp. zn. 10So/22/2017). Uvedené je potrebné aplikovať aj v prípade posudzovania zdravotného stavu na účely konania o žiadosti o vyhotovenie parkovacieho preukazu a preukazu ZŤP so sprievodcom.

19. Po preskúmaní administratívneho spisu žalovaného, sa kasačný súd stotožňuje s názorom krajského súdu, že lekárske posudky, na základe ktorých žalovaný vydal preskúmané rozhodnutia uvedené kritéria nespĺňa.

20. Nie je postačujúce, aby správny orgán bez ďalšieho (formálne) či nekriticky prevzal nedostatočne zdôvodnený záver, ku ktorému posudkový lekár pri svojom hodnotení dospel, ale je potrebné, aby správny orgán náležite dbal na dostatočné, jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a úplné zdôvodnenie, ako aj uvedenie konkrétnych odborných argumentov, na ktorých sa posudok zakladá. Je vecou správneho orgánu vyžadovať, aby lekárske posudky, ktoré sú podkladom pre jeho ďalšie rozhodovanie boli po obsahovej stránke náležite vyčerpávajúce a predstavovali relevantný podklad pre vyvodenie právnych záverov samotného správneho orgánu. S požiadavkou úplnosti zdôvodnenia záverov uvedených v posudku je spojené aj zdôvodnenie zvýšenia resp. nezvýšenia miery funkčnej poruchy s prihliadnutím na ďalšie funkčné poruchy, ktoré ovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie podľa § 12 ods. 3 kompenzačného zákona predovšetkým s poukazom na to, že v rámci odvolacieho konania sa žalobkyňa zvýšenia vyslovene dožadovala. Záver posudkového lekára o tom, prečo ďalšie ochorenia žalobkyne nie sú dôvodom na zvýšenie miery funkčnej poruchy, je v lekárskom posudku vyjadrený iba všeobecnou formuláciou, že rôzne diagnózy žalobkyne sa vzájomne neumocňujú a neznásobujú obmedzenia.

21. Kasačný súd poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak správny orgán svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania. (R 33/2006).

22. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti nesúhlasil s tým, že pochybil, keď žalobkyňu neprizval k posúdeniu jej zdravotného stavu, vzhľadom k tomu, že bola prítomná dňa 21.03.2017. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu je zrejmé, že vytýkal žalovanému posúdenie zdravotného stavu v rámci odvolacieho konania, ktorý posudkový lekár vykonal bez prítomnosti žalobkyne. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že z písomnej žiadosti žalobkyne, aby bola prítomná pri prejednávaní jej žiadosti, je možné vyvodiť požiadavku byť prítomná aj v rámci odvolacieho konania. Okrem uvedeného je kasačný súd toho názoru, že pokiaľ mal posudkový lekár pochybnosť o správnom diagnostickom závere NYHA II s poukazom na ust. § 11 ods. 9 kompenzačného zákona, mal prizvať žalobkyňu na posúdenie jej zdravotného stavu. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že posudkový lekár žalovaného nemal pochybnosť o diagnostickom závere, vzhľadom na to, že posúdil zdravotný stav odlišne ako kardiológ v lekárskej správe z 09.11.2016 a aj posudkový lekár prvého stupňa v lekárskom posudku č. 2017/32901/VM z 28.03.2017.

23. Kasačný súd súhlasí s tým, že žalovaný vzhľadom na určenie miery funkčnej poruchy 40 % neuvádzal závery k jednotlivým druhom odkázanosti, to ho však nezbavuje povinnosti svoje závery o

miere funkčnej poruchy dostatočne a presvedčivo zdôvodniť.

24. Na rozhodnutie správneho orgánu je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP). Novšie lekárske nálezy, ktoré žalobkyňa predložila v priebehu kasačného konania, preto kasačný súd nemohol vziať do úvahy.

25. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná, a preto je podľa § 461 SSP zamietol.

26. O trovách konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, tak že úspešnej žalobkyni priznal úplnú náhradu trov konania.

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.